

מ"ת 18020/11/16 - מדינת ישראל נגד דוד בצלאל דהן (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 18020-11-16 מדינת ישראל נ' דהן(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד שרון לוי והמתמחה רפי שמואל
נגד
המשיב
דוד בצלאל דהן (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אלי בניה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של תגרה במקום ציבורי, החזקת סכין שלא למטרה כשרה, שלוש עבירות איומים ושימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר.

עפ"י העובדות, ביום 2.11.2016 השתתף המשיב בתגרה במקום ציבורי בכך שאחז בצווארון חולצתו של המתלונן, יהודה לוי, אשר בתגובה דחף את המשיב וחיבט בו מספר חבטות בגופו. סמוך לאחר מכן, המשיב נכנס למסעדת "הלב הרחב" הסמוכה למקום, נטל סכין ממטבח המסעדה ואיים באמצעותה על המשיב ועל מתלונן נוסף, מורד דעאיי. למקום הוזעקה משטרה כשבמהלך השתלשלות הדברים הודיעה למשיב על מעצרו, אולם זה התנגד למעצרו בכך שניסה להימלט מהשוטר תוך שהוא אומר לו "אף גבר לא יעצור אותי אני אזיין אותך". בהמשך התנגד בכוח לאיזוקו תוך שאיים על השוטר "אני סימנתי אותך זוכר את הפנים שלך אני אטפל בך אל תדאג". בהמשך ולאחר שהובא לתחנת משטרת אופקים, איים המשיב על המתלוננים בכך שאמר להם בנוכחות שוטר כי כשהוא ישתחרר הוא ישחט אותם ויתנקם בהם.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה. טענתו בעיקר נעץ בעצמת עילת המעצר שנטען כי אינה גבוהה, בהינתן שהמתלוננים הכו את המשיב ואף נחקרו באזהרה ושוחררו, ובכך שבעניינו של המשיב בהליך אחר התלוי ועומד נגדו הוא הופנה לבית משפט קהילתי. ב"כ המשיב ביקש לשחררו בערבות עצמית.

כאמור אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה. אשר לעילת המעצר, לטעמי זו גבוהה. כבר לציין כי כתב האישום לכשעצמו מספר על כך שהמתלונן דחף את המשיב וגם חיבט בו, כך שאין כל חידוש בטענת ב"כ המשיב כי זה הוכה ע"י המתלוננים וכדי להקהות מעצמת מסוכנותו.

עיון בחומר החקירה מעלה כי ראשיתו של האירוע הוא בהתנהלות המשיב על הכביש ובתוך מעבר חצייה, אשר הוביל ליוכוח בינו לבין המתלונן, אשר מכירו היכרות שטחית, והמשכו של האירוע הוא במפגש בין השניים מאוחר יותר וכשהמתלונן עושה דרכו לבית החולים לביקור חולים.

נכון הוא שהמתלונן הוא זה שניגש למשיב לשאול אותו מדוע קילל אותו במעבר החצייה, אולם עפ"י העולה מחומר הראיות המשיב הוא זה שמתחיל במעשי האלימות בכך שהוא אווזאר חולצתו של המתלונן, אשר בתגובה דוחף את המשיב ונותן לו מכה או שתיים, מכאן מסלים האירוע בהתנהלותו של המשיב אשר רץ לתוך המסעדה, נכנס למטבח, נוטל סכין וכשהוא אווזאר את הסכין בידו מתחיל לרדוף אחרי המתלוננים ורק משהגיעה המשטרה הפסיקה השתלשלות האירוע. חומרת מעשי המשיב מתעצמת בניסיונו להימלט מהשוטר, בהתנגדותו למעצר ובאיומיו כלפי השוטר ומאוחר יותר גם בתחנת המשטרה כשהוא מאיים על המתלוננים כי ישחט אותם לאחר שישתחרר.

עילת המעצר היא ברורה ונובעת ממסוכנות המשיב ואין בעובדה שזה הופנה לבחינת שילובו בבית המשפט הקהילתי כדי להפחית מאותה מסוכנות.

שקלתי האם להפנות את המשיב לשירות המבחן, אולם עיון בעברו הפלילי מלמד כי זה מכביד ביותר וכולל עבירות רכוש, אלימות, סמים, סחיטה באיומים. הרשעתו האחרונה משנת 2015 וכיום עומדים ותלויים נגדו מספר כתבי אישום אשר הוגשו יחד עם התיקים לעיוני ומהם נלמד כי בשנת 2014 הוגש כתב אישום בגין עבירת איומים, בשנת 2016 שני תיקים נוספים בעבירות גניבה, שרק למקרא כתבי האישום ניתן ללמוד על עזות המצח של המשיב והעדר מורא מהדין.

בנסיבות האמורות, ובהינתן דברי ב"כ המשיב לפיו אין למשיב חלופת מעצר מלבד חתימה על ערבות עצמית, איני רואה טעם להידרש לתסקיר שירות המבחן ולא טעם לדחיית הדיון, ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

שב"ס מתבקש לדאוג לכך כי רופא בית המעצר יבדוק את ידו החבושה של המשיב וזאת נוכח דברי הסנגור לעניין זה.

ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון תשע"ז, 16/11/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

משפטו של המשיב החל. משבוצעה הקראה מורה על ביטול דיון ההקראה בתיק העיקרי שנקבע ליום 22.11.2016,

עמוד 2

ועל ביטול זימון המשיב באמצעות שב"ס לאותו מועד.

תשומת לב הצדדים כי דיון הגישור בתיק העיקרי קבוע ליום 11.12.2016 בשעה 09:30 בפני כב' השופטת שרה חביב.

**ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון תשע"ז,
16/11/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה**